No. 68. | 1847.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 7 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

KEULEN, den 1. Junij. Bij de tweede luchtreis van den heer *Green*, welke gisteren plaats had, heeft een onzer medeburgers, die gewed had dat hij de reis zou mede maken, zijne partij door zijn bedaard en koelbloedig gedrag beschaamd. Behalve deze nam nog een ander heer plaats in den gondel; eene kat, welke men medenam, werd van eene hoogte van eenige duizend voet aan een valscherm uit den gondel geworpen, en zweefde langzaam naar beneden.

— Te Berlijn had men den 28. Mei tijding, dat de stad Stolpe den 23. dier maand door een zwaren brand is bezocht, die drie en tachtig woningen vernield, en drie en zestig, meestal behoeftige familien, van huisdak en have beroofd heeft.

ENGELAND.

— De *Caledonia*, zaturdag te Liverpool aangekomen, heeft berigten uit New-York medegebragt tot den 15. Mei. *Santa Anna* is den 17. april bij Cerrogorde geslagen. Hij stond aan het hoofd van 15,000 man; de generaal *Scott* had slechts 12,000 man onder zijn bevelen. *Santa Anna* is op de vlugt gegaan met 5 à 6000 man; 5000 Mexikanen hebben de wapenen nedergelegd, waaronder 8 hoofdofficieren. Het Amerikaansch leger heeft 250 man verloren aan dooden en gekwetsten; de Mexikanen lieten 350 man op het slagveld achter. Het overige van het Mexikaansche leger was uit elkander. De generaal *Scott* heeft zich dadelijk van Jalapa meester gemaakt. Niets hindert hem verder tegen Mexiko op te trekken. Het Congres deze nederlaag vernomen hebbende, heeft het dictatorschap uitgeschreven. Het was nog niet voornemens den vrede te verzoeken. — Een brief uit Vera Cruz meldde, dat *Santa Anna* door zijne eigene soldaten zou zijn doodgeschoten. Zulks verdiend echter bevestiging.

— Uit alle provinciën in Engeland komen de voldoendste berigten in, omtrent den staat van het gewas, en het weder blijft uitmuntend.

— De koningin van Portugal voelt elken morgen of de kroon nog staat.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 31. Mei. De bijval, welken de *Geschiedenis der Girondynen* van den heer *de Lamartine* vindt, heeft dit tijdstip der Fransche omwenteling aan de orde van den dag gebragt, ten gevolge waarvan verscheiden dramatische schrijvers nu bezig zijn de gebeurtenissen dier dagen voor het tooneel te bearbeiden. De heer *A. Dumas* vervaardigt een stuk voor het Théâtre Historique; hij zal de toeschouwers achtereenvolgens in de Conventie, in de Gironde, in de gevangenissen van Parijs, voor de Geregtshoven en eindelijk op het Plein der Revolutie verplaatsen.

— Het beruchte schandaal van *Despaux-Cubières* brengt vele groote afzetters te Parijs in ongelegenheid.

— Volgens de laatste officiele tellingen bedraagt de bevolking van Madrid 206,714 inwoners.

— Volgens schrijven uit Alexandrie, van den 29. April, waren de prijzen der granen steeds dalende. Van den oogst van het vorige jaar waren nog ongeveer 300,000 ardebs tarwe in de binnenlanden voorhanden, en de oogst van dit jaar was buitengewoon ruim.

BELGIE.

— Het onweder, dat zaturdag te Brugge gewoed heeft, schijnt nog al erge gevolgen gehad te hebben. Te Oostkerke is eene vrouw, langs de vaart naar stad komende, doodgeslagen; de ongelukkige was moeder van drie kinderen, en was in eenen zwangeren staat. Te Becelaere is de bliksem op verscheidene plaatsen gevallen en heeft eenige boomen uitgerukt, ook de kerktoren is grootelijks beschadigd geweest, balken zijn verbrijzeld. Te Avecappelle heeft het hemelsch vuur de hofstede van *Joseph de Rycke* in brand gestoken, welke gansch door de vlammen vernield is geworden; een kalf is er in verbrand. Dit onweder heeft zich uitgestrekt of vernieuwd in de provincie Namen. In de kantons Dhuy, Lhernu, Longchamps, Wellen en Surice is door den zwaren hagelslag veel schade aangerigt; gansche graan-, hooi- en aardappel-velden zijn letterlijk gemaaid. Te Dinant, Bouvigne en Philipville is er een geweldige slagregen gevallen, en die stadjes zijn gedeeltelijk overstroomd geworden.

— Men schrijft uit Verviers, 30. Mei: De reizigers, gisteren avond met den laatsten trein van Aken aangekomen, zijn door een zoodanig geschrei verschrikt geweest, dat de machinist stil hield, eer hij nog in de statie was aangekomen. Zie hier wat tot dien schrik aanleiding gaf. De twee kinderen van den heer *Dunesme*, bevonden zich met hunne moeder in een rijtuig, welks portier waarschijnlijk slecht gesloten was; want dezelve genaderd zijnde, is zij opengeslagen en de twee kinderen zijn uit het rijtuig gevallen. De moeder heeft een oogenblik gevreesd, slechts twee lijken te vinden; maar gelukkig is zij er met de vrees afgekomen want de kinderen hebben slechts ligte kneuzingen ontvangen.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 1. Junij. Naar gezegd wordt, zal H. K. H. prinses *Albert* van Pruissen zich uit Italië naar 's Gravenhage begeven, en men wil uit de omstandigheid, dat zij al de personen van haar gevolg naar Berlijn terug heeft gezonden, om die door personen te doen vervangen welke zij uit Nederland heeft doen ontbieden, het gevolg afleiden dat die Prinses niet weder naar Berlijn terug zou keeren.

— De leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, welke dit jaar zullen moeten aftreden, en met welker aftreding de provinciale staten zich in het begin der maand Julij zullen hebben bezig te houden, zijn de volgende:

Voor Noord-Braband: Mr. *J. L. A. Luyben*, Mr. *J. A. Mutsaers* en Mr. *L. D. Storm*; voor Gelderland: *E. W. van Dam van Isselt*, en Mr. *J. M. de Kempenaer*; voor Zuid-Holland: Mr. *P. C. Schooneveld* en *M. A. F. H. Hoffman*; voor Noord-Holland: *H. van Beeck Vollenhoven*, Jhr. Mr. *P. van Akerlaken*, Mr. *H. A. van Bleiswyk*, Mr. *J. J. Uitwerf Sterling* en Mr. *J. S. van Naamen*; voor Zeeland: Mr. *A. J. F. Egter van Wissekerke*; voor Utrecht: Mr. *N. P. J. Kien*; voor Vriesland: Mr. *N. van Heloma* en *S.* Baron *van Heemstra*; voor Overijssel: *J. C.* Baron *van Haersolte van Haerst*; voor Groningen: Mr. *H. J. H. Modderman*; voor Drenthe: Mr. *G. Kniphorst*; voor het Hertogdom Limburg: *C. M. H.* Baron *de Weichs de Wenne.*

— In het dagblad «*de Burger*" leest men het volgende:

«Vrijdag jl. is het station van den Hollandschen ijzeren spoorweg alhier het tooneel geweest van een vrij zonderling voorval.

«Bij de aankomst van den laatsten trein, werd, ingevolge een sein, door den magno-electrischen telegraaf medegedeeld, door de politie onderzoek gedaan of zich onder de reizigers iemand bevond met name *Braeckman*. Aanvankelijk bleef dit onderzoek vruchteloos; doch een agent van politie kwam op den inval luide te roepen: mijnheer *Braeckman*, waarop onmiddellijk door een der aanwezigen werd geantwoord: present!

«Den reiziger, die zich aldus had doen kennen, werd toen gezegd, dat hij de politie stadswaarts moest volgen om voorloopig in hechtenis te blijven. Een ander sein uit Amsterdam, langs denzelfden weg gegeven, deelde, naar men ons heeft verzekerd, nog het bevel mede, den aldus gearresteerde in boeijen te slaan, waarop de politie hem dan ook de zoogenaamde *paternosters* zou hebben aangedaan. Na van zijne natuurlijke ontsteltenis eenigzins bekomen te zijn, steeg de heer *Braeckman* dan ook werkelijk, onder geleide van de politie, in de vigilante, die inmiddels was ontboden door de menschlievende tusschenkomst van den heer stations-chef, welke zich in dit alles op eene waardige wijze heeft gedragen. De gearresteerde werd, naar wij vernemen, voor den heer officier van justitie gebragt, doch daar het te laat was om de zaak nog dien avond te onderzoeken, en uit Amsterdam was geseind, dat den volgenden dag de reden zijner in-hechtenis neming zou worden te kennen gegeven, moest de heer *Braeckman* den nacht doorbrengen op het stadhuis, alwaar hij echter met de meest mogelijke onderscheiding en zachtheid werd behandeld.

«Den volgenden ochtend, ten 6 ure, ontving de directeur van dit weekblad een met potlood geschreven briefje van den heer *Braeckman*, die hem daarin verzocht, zoodra mogelijk bij hem in zijne gevangenis te komen. Hoewel eerstgenoemde den heer *Braeckman* volstrekt niet kende, en nog niets van het gebeurde wist, aarzelde hij niet, aan dat, hem toch eenigzins vreemd voorkomend verzoek te voldoen, en een half uur later bevond hij zich op het stadhuis bij den gearresteerde. Deze verhaalde hem nu, dat hij den vorigen dag te Amsterdam had geduëlleerd en zijne tegenpartij eene zeer ligte wonde met een pistoolschot had toegebragt; en hij onderstelde dat dit de reden was waarom men hem had doen arresteren, op het oogenblik dat hij voornemens was over Rotterdam en Antwerpen naar zijne geboorteplaats, Gent, terug te keeren. Voorts verzocht hij den directeur van dit weekblad hem eene dienst te willen bewijzen, hetwelk deze hem beloofde te zullen doen.

«Eenige uren later vernamen wij, echter, dat de heer *Braeckman* reeds weder op vrije voeten was gesteld, en wij verwachtten natuurlijk iets naders van hem zelven te zullen hooren; doch wij zagen hem niet weder.

«Wij hebben vermeend dit alles te moeten mededeelen, 1°. omdat het ons zeer vreemd voorkomt, dat men hier te lande iemand op zulk eene wijze arresteert; 2°. omdat het ons wel der moeite waardig schijnt, te vragen: of de politie gehouden, ja geregtigd is te gehoorzamen aan bevelen, haar door middel van den magno-electrischen telegraaf uit eene andere plaats toegezonden, — hier, waar geene inhechtenis-neming mag plaats hebben (uitgenomen in geval van betrapping op heeter daad) dan ingevolge een bevel, daartoe door de bevoegde autoriteiten gegeven; 3°. omdat wij wel eens zouden willen weten of de heer *Braeckman* gehouden was de politie te volgen, die hem, zonder zelfs zijn signalement te hebben, zonder dus de identiteit van zijn persoon te willen of te kunnen constateren, gelastte zich door haar in hechtenis te laten nemen, ja te laten boeijen, — zoo dit laatste waar is, hetgeen wij om de ongehoordheid van het geval, nog willen betwijfelen; 4°. omdat het ons zeer zonderling voorkomt, dat men iemand op dusdanige wijze laat arresteren en hem eenige uren daarna weder op vrije voeten stelt; 5°. omdat wij sterk vermoeden, dat in deze zaak wederom het een of ander is gebeurd of gelast, dat het daglicht niet mag zien; 6°. eindelijk, omdat wij het gansch niet onverschillig achten, dat het publiek onderrigt worde in hoeverre de magno-electrische telegraaf de openbaar gestelde magten en overheden ten dienste staat."

ROTTERDAM, den 2. Junij. Gisteren voormiddag, ten 1 ure, keerde Z. M. van Hoogstdezelfs reis naar Noord-Braband, aan 's rijks werf alhier terug, aan boord van Zr. Ms. stoomjagt *de Leeuw*, en vergezeld van zijnen adjudant, [illegible] werd door den heer directeur der marine *Ver Huell*, de autoriteiten der werf en de aanwezige zeeofficieren, gerecipieerd, onder militaire honneurs, saluëren en paraderen van Zr. Ms. brik *Pegasus*, en heeft de reis naar 's Gravenhage onverwijld voortgezet. Het uiterlijk voorkomen des Konings was gunstig en droeg geene sporen meer der ongesteldheid, door welke Hoogstdezelve eenigen tijd geleden is aangetast.

— Aan *de Nieuwe Rotterdamsche Courant* wordt uit Tiel, het volgende gemeld:

Hoe menigvuldig ook de Couranten mogen zijn, die in ons vaderland in het licht verschijnen, zoo bestond hier te lande nogtans steeds behoefte aan een dagblad, dat als het orgaan der *Geneeskunde*, snel en beknopt het wetenswaardig nieuws vermeldde, hetwelk zoowel binnen- als buitenlands in dit vak voorviel, en waardoor de onderscheidene artsen niet alleen de voornaamste voorvallen in het gebied hunner kunst te weten komen, maar tevens hunne belangen kenbaar maken konden. Wij haasten ons, den geneeskunstoefenaren in ons vaderland te berigten, dat in die leemte weldra zal worden voorzien, door de uitgave van een *Geneeskundige Courant voor het Koningryk der Nederlanden*, waarvan den 3. Junij e. k. het 1e nommer bij den boekhandelaar *C. Campagne* te Tiel het licht zal zien. Men mag met grond verwachten, dat deze onderneming dien ruimen bijval ondervinde, die voor derzelver duurzaam bestaan onmisbaar is.

— Uit Harderwijk schrijft men van den 1. Junij: «Den 8. dezer zal van hier met scheepsgelegenheid naar 't Nieuwe Diep vertrekken een detachement, sterk 180 onderofficieren en manschappen, onder bevel van den 1e luit. van de infanterie *H. C. Staring*, vergezeld van den 2e luit. van de genie *A. S. M. Hageman*, en den officier van gez. 3e kl. *J. J. Lindgreen*, om den 10. Junij aan boord van het schip *Barend Willem*, kapt. *J. Rikels*, geembarqueerd en naar Java te worden overgevoerd."

— In *de Nieuwe Rotterdamsche Courant* leest men de volgende bekendmaking van den heer *H. P. Scholte*, uit New-York, 14. Mei 1847:

Waarde Broeders en Landgenooten! Het is mij aangenaam u in haast te berigten, dat ik sedert twee dagen behouden in New-York ben aangekomen en nu van plan ben om onmiddelijk te vertrekken, ten einde de noodige schikkingen voor onze vestiging te maken, waarvan ik in kort een volledig verslag naar Holland zal overzenden. — Ik heb nu slechts de tijd om met weinig woorden aan te merken, dat men geen geloof moet slaan aan iemand van de menigte menschen, die in New-York aan boord zullen komen. — Ik heb mijne voorloopige instructiën gelaten bij den heer *P. Hodenpyl*, agent van het Nederlandsche Gezelschap, 114 Greenwich str., New-York, die u aan boord zal komen bezoeken en die u in alles teregt zal wijzen.

— Te Leeuwarden zijn thans 2400 (zegge vier en twintig honderd) huisgezinnen hulpbehoevend: indien 's lands vilders nu niet tot inkeer komen, zijn de gevolgen onberekenbaar.

— Eenige dweepers, die tegen 't houden van Haarlemsche kermis zich verzetten, zijn met lange neuzen afgedeinsd.

— De minister met de groote handen heeft na diep onderzoek bevonden dat apothekers en banketbakkers op hun gewoon patent geen brasewijn mogen verkoopen.

INGEZONDEN STUKKEN.

Eerste tuchtiging der christelijk-germaansche champagne-regering, den 16. Mei 1847.

(*Uit de Deutsche Brüsseler Zeitung van* 23. *Mei.*)

De geëerde lezers herinneren zich ongetwijfeld — 't is immers eerst 6 weken geleden — op welke wijze FREDERIK WILHELM den 11. April tegenover de vereenigde standen optrad. Zij herinneren zich den onuitsprekelijken hoogmoed, het walgelijk pogchen op «Gods pure en loutere genade," de bedreigingen, het beroep op de vuisten des volks, zoo wel als de daaronder gestrooide betuigingen van liefde, met welke de Postdammer koning, de wegens de ondragelijke geldcrisis bijeengeroepene standen, deels in slaap te wiegen, deels onder den schijn van een vaderlijk vertrouwen en met niets beduidende spreekwijzen tot ondersteuning zijner tot hiertoe piëtistisch-absolutische politiek zocht te winnen.

In 't begin ging het hem zoo tamelijk naar hartewensch. Doch alles was ook op eene sluwe wijze op het gelukken van het lievelingsplan des konings en zijne ministers vrij wel aangelegd en berekend: een reglement dat den landdag met duizend en nog eens duizend strikken knelde en erger dan een tuchthuisgevangene, die van poging tot moord verdacht is, ketende; een maarschalk (vorst SOLMS LICH), die met eene onbeschaamdheid, tijrannij en vlegelachtigheid optrad, waardoor hij het koninklijk gemoed de zaligste aandoeningen verschafte; een heeren curie, die de historische FREDERIK WILHELM hoogst onhistorisch en onwettig bijeenraapte om haar

hij elke gelegenheid aan de tweede curie als een voetangel te kunnen aanhangen; eindelijk een landdags-commissaris, de heer von Bodelschwingh, die alle schandalen en laagbeden der « christelijk germaansche" school doorgegaan, in elke schurkerij van 't systeem van « Gods genade" ingewijd, en door aanhoudende oefening met zulk een onbeschaamd voorhoofd was toegerust, dat gij den eerlijken Teutoburger meent in eigen persoon voor u te hebben, voor zoover gij niet in staat mogt zijn, het masker van dien huichelaar te doorzien.

De preparaten werkten regt charmant. De meeste afgevaardigden der steden en landgemeenten, deels onhandig, vreesachtig, duitsch-gemoedelijk en als moedeloos canaille (1) optredende, deels ambtenaren (burgemeesters) en als zoodanig aan de bureaucratie gesmeed, deels echter ook de ergste domheid representerende, de stomste, die men uit het kiesdistrict had kunnen bijeenrapen, stemden of *voor* de regering of zagen hunne bemoeijingen verijdeld, zoodra zij zich tegen dezelve verklaarden. In die gevallen, waar de regering niet geheel hare wenschen bevredigd zag, deed zij eenige onbeduidende beloften, eene menigte vrijzinnige spreekwijzen, of vertrouwde op de heeren-curie, die wel zonder weten, waar Abraham (Barthel) de « christelijk-germaansche" mostert moest halen.

De oogenblikkelijke zege veroorzaakte dat de regering in haren vertegenwoordiger, den heer von Bodelschwingh, steeds stouter en onnadenkender optrad.

Den 14 dreef bij het inderdaad zoover als de zich opblazende kikkert in de fabel (van Lafontaine).

Doch daarvoor was haar ook eene behoorlijke tuchtiging voorbehouden, ja eene zoo harde les, dat zij in het christelijk gemoed van de pruissische regering onvergetelijk blijven zal en moet

En de straf werd ook niet uitgesteld; zij volgde binnen 24 uren in de volgende zitting. Op dezen tuchtigingsdag, den 15. Mei 1847, ging het als op den 14. toen er gehandeld zoude worden over het door de regering voorgelegde wets-ontwerp, betreffende de oprigting van provinciale rentebanken, en bewilliging der respectieve guarantie van de daartoe vereischte gelden. Niet genoeg, dat het koninklijk lievelings-idée, om in 't geheele land boeren-majoraten intevoeren, volgens haar valsch, elken vooruitgang belemmerend rococo-systeem, begrepen en verworpen werd: de landdag ging verder. Hij weigerde bepaaldelijk aan de regering tot zelfs een groschen — laat staan dan om zoo vele millioenen te bewilligen. Hij wees elke overneming eener guarantie af, gaf het koninklijke wets-ontwerp den genadeslag en verklaarde zich met

448 TEGEN 101 STEMMEN

voor het voorstel van Vincke, dat de standen zoo lang geene guarantie overnemen konden, als zij niet zelven hunne door het patent van 3. Februarij in gevaar gebragte en beleedigde regten, in haren ganschen omvang hersteld en geguarandeerd zagen.

Men bedenke, dat beide curien te zamen waren, dat vorst Solms Lich op gewone wijsneuzige wijze het voorzitterschap bekleedde, dat Bodelschwingh « christelijk-germaansch" bloed en water zweette om het wets-ontwerp door te drijven.

Het scheen, echter, als ware Beëlzebub, de onhistorische geest, in de vergadering gevaren, want voor 't eerst werd de belagchelijke arrogantie van den vorst Solms Lich, het hoofd der landsopvreters (umsonstfresser) No. 1 behoorlijk op de vingers getikt, en vervolgens den landdags-commissaris zoo op het lijf gevallen, dat hij volkomen zijn hoofd verloor. Van alle kanten klonk het: « Wij nemen geene guarantie aan, zoo lang onze regten met voeten getreden worden." (De drievoudige censuur zal wel zorgen, dat wij deze uitroepen *niet* in het officieel berigt te zien krijgen)

Toen de afstemming gevolgd en de ongehoorde meerderheid (ver over het gevorderde ⅔) verkondigd was geworden, sloop generaal von Theile zachtjes de zaal uit en bragt den gemoedelijken koning, die juist weder een champagneflesch ontkurkte en op het welzijn van zijne verhongerende « geliefde onderdanen" in Oost- en West-Pruissen, in Posen, Silezië, Westphalen en eenige oorden in de provincie, den schuimenden beker te ledigen, de niet vermoede jobstijding (Hiob's post) over. Kort was de zamenspraak, lang de gezigten die beide trokken.

De heer von Theile kwam haastig terug en lispelde zacht in Bodelschwingh's oor de gevleugelde woorden: « Ongelukkige kameraad! geen talmen, geen kunstgreep, geen ambtsgelaat helpt hier, alleen een haastig onbepaald toegeven redt ons. Bewillig alles, zoo wil het de Heer, onze historische Gebieder."

En de heer von Bodelschwingh verhief zich met een bekommerd hart en verklaarde: niet slechts uit *zijnen*, niet enkel uit naam van het ministerie, maar in dien van de kroon, verzekerde hij, dat de regering op alle door de standen verlangde concessien, zoo ver dit eenigzins mogelijk ware, bereid ware toe te stemmen.

Arme Frederik Wilhelm! Nog voor 6 weken, (den 11. April) liet gij u in uw dom, trotsch zelfsbehagen, in uwen koninklijken hoogmoed de belagchelijkste spreekwijze ontvallen, dat uw troon slechts « naar de wet Gods en naar eigene vrije verkiezing heerschen zou, maar niet *naar den wil der meerderheid regeren kan en durf*, als Pruissen niet een ledige klank in Europa zal worden."

Wel nu, dappere Frederik Wilhelm! eene meerderheid van 448 tegen 101 heeft u — na 6 weken — als den armsten zondaar doen sidderen en u in de angst des harten doen inwilligen, wat men moed zal hebben te verlangen en door te zetten.

Mogelijk dat het aan de koepen der regeringskunst gelukt, een aantal gedeputeerden van hunne stem terug te brengen. Maar dan nog zelfs, als het tegenwoordige verdoemingsoordeel, dat grootsche votum van wantrouwen op de eene of andere wijze verraderlijk zal omvergestooten worden, zoude der regering daarmede verduiveld weinig geholpen zijn. Want de afgevaardigden zijn slechts een flaauw, wegvloeijend misbaksel, van hetgeen het volk is. Slechts als zij de openbare meening eenigermate genoegen doen, kunnen zij bij hunne terugkomst in hunne woonplaats de ergste ketelmuzijk, steenworpen, spot en hoon ontgaan

Maar zelfs dan, wanneer zij zich in de hoofdpunten als toegevende lakeijen betoonen, en alle en iedere waarde van hun eigen persoon, als de regten hunner lastgevers vergeten, het logen-, bedrog- en verdrukkingstelsel des Postdammer konings en zijner ministers en bureaucraten hunne ondersteuning geven, zoo zou toch het volk, dat nu eenmaal de kinderschoenen moede geworden is, zeer spoedig bewijzen, dat het volstrekt geen lust meer heeft de tot nu toe « christelijk-germaansche" comedie met zich te laten voortspelen. Het volk zelve, hetzij door of zonder de standen, zal het, den 11. April, op hetzelve gedane beroep, zoo duidelijk, zoo krachtig weten te beantwoorden, dat bij de koninklijke beambten geen twijfel meer over de meening van hetzelve zal oprijzen, het naderende noodlot des Postdammers koningschap niet langer in het duister gehuld kan blijven.

Deventer, 31. Mei 1847. v. d. L....

---

(1) Berlijnsche *hofstijl*.

Het zij ons vergund, eene kleine opmerking mede te deelen op het berigt, omtrent het ondervangen der fundering van een huis te Goes, voorkomende in de *Vlissingsche Courant* van 2. dezer, No. 66.

Aldaar wordt namelijk gezegd, dat het waarschijnlijk de *eerste* maal is, eene dergelijke bewerking in Nederland werd aangewend. Steller dezes weet echter zeker, dat in den jare 1845 op die zelfde wijze, de geheele buiten-, binnen- en keldermuren van de Sluiswachters woning aan de Haar Schutsluis (liggende op de provinciale Hoofdvaart in de provincie Drenthe), zijn ondermetseld. Gemeld huis was in 1837 gebouwd op eene houten fundering, *hooger* dan de gewone zomerwaterstand, ten gevolge waarvan, reeds in 1843, scheuren in de muurwerken ontdekt werden.

Engeland levert van bovenstaande manier van werken ook voorbeelden op in 1834 namelijk, is het groote magazijn op de werf te Chattam, door middel van beton ondervangen: men zie de beschrijving dier werkzaamheden in de « *Transactions of the architectural Society, Vol. I, pag. 40*" en in de « *Professional papers of royal engineers. I, pag. 33*," waaruit men tevens ontwaart, dat het idée van den heer de Lannér de Bétrancourt, wiens groote verdiensten wij echter in geenen deelen willen ontkennen, niet nieuw is. Veritas.

MENGELINGEN.

De Personele Belasting, door Logementhouders op te brengen.

Teregt is het eene volks-overtuiging geworden, dat de belasting-heffing, welke de natie drukt, tot hare uitputting leidt en ondragelijk is geworden. Ondragelijk wegens het bedrag van hetgeen geheven wordt, doch vooral ondragelijk wegens het stelsel, of liever quasi-stelsel, waarnaar de heffing geschiedt, als onjuist en onregtmatig en schrikkelijk kostbaar in de uitvoering. Een voorbeeld daarvan is zeker het stelsel of de maatstaf, die gevolgd wordt bij de inning der op zich zelve anders zoo billijk mogelijke belasting, die namelijk op het personeel, gelijk men ze noemt, dat is die, welke door elk persoon moet worden opgebragt, naar mate van het fortuin, dat hij geacht wordt te hebben. Men meet dat fortuin af naar de meerder of minder kostbare inrigting van iedere huishouding, blijkbaar, gelijk men meent, zonder onderscheid in den omvang van den familie-kring, uit de huurwaarde, het aantal deuren, vensters en haardsteden van het huis, dat men bewoont, uit de meubelen, waarmede men het stoffeert, uit het getal bedienden, dat men in zijne dienst heeft, en de paarden, die men gebruikt. Hoe bedriegelijk nog die maatstaf is weet ieder. Heden evenwel willen wij dien maatstaf niet aantasten; wij willen eens aannemen dat het juist is uit die daadzaken, uit het fortuin tot het *belastbaar* inkomen eens huisvaders te besluiten; maar daarvan in het algemeen uitgaande, de aandacht vestigen op eene zoo in het oog loopende onregtvaardigheid der wet, dat het inderdaad onbegrijpelijk is, hoe die bij eenig volk, dat zelfs heet eene vertegenwoordiging te hebben, 25 jaren achtereen is kunnen gepleegd worden. Wij bedoelen het gemis aan exceptive belastingen voor de toepassing van dien maatstaf op de Logementhouders.

Met eene belasting naar dien maatstaf wordt toch bij deze andermaal datgene gedrukt, wat reeds eenmaal belast is. Hunne nering, hunne broodwinning namelijk, waarvoor zij in het patent zijn aangeslagen. De huurwaarde, deuren, vensters en haardsteden van het huis, de meubelen, waarmede het gestoffeerd is, de bediende, die men in het werk heeft, mogen in het algemeen bewijzen, dat men zekere som verteert, bij den Logementhouder bewijst het niets, dan hoe uitgebrejd zijne affaire is, voor welke deze juist reeds naar de uitgebreidheid derzelve (het aantal kamers) meerder of minder belasting onder den naam van patentregt betaalt. Niets van dat alles is voor hem bewijs van vertering, van uitgaaf tot eigen gerief, dat van zeker welvaren en fortuin getuigt, het beginsel, waarvan de wet uitgaat; maar alleen van zijne poging om zich onderhoud te verschaffen, welke poging reeds door het patentregt is getroffen. De Logementhouder, die zich gewoonlijk in enkele eenvoudig gemeubileerde kamers, de minste van zijn hôtel, behelpt, betaalt even veel voor de deuren, vensters, haardsteden en meubelen, die hij hebben moet om van zijn hoog patent gebruik te kunnen maken, als de rijke particulier, die uit weelde een even groot hôtel, zonder patent, bewoont.

Die onregtvaardigheid is zoo groot, dat hare 25jarige voortduring alleen onbegrijpelijk is in een land als het onze, waar de vertegenwoordiging, die tegen dezulke waken moest, vreemd is aan alle wortel in het volk, en daardoor noodwendig, noch gezind, noch bekwaam kan zijn, om de behoeften en eigenaardigheden van eenig burgerlijk middel van bestaan te bedenken of in aanmerking te nemen. — Ja! wij zeggen meer, die onregtvaardigheid is zoo groot, dat hare 25jarige voortduring alleen begrijpelijk is in een land als het onze, waar de burgerij, ten gevolge eener aller gevoel van burgerwaarde en burgerkracht uitdoovende grondwet, zoo den lammeren gelijk is geworden, dat de verongelijkten de handen slechts laten hangen en in stilte klagen, in stede van zelve bij wege van petitie, aan de bevoegde magt, hunne stem te verheffen, tot dat het ongelijk worde hersteld. Tegen hen, die het regt op hunne zijde hebben, mits zij het onvermoeid pogen te doen gelden, is op den duur geene regering bestand. Doch waar de verongelijkten moed noch krachten zelfs tot die poging hebben, daar hebben zij geene verligting maar alleen verdere verongelijking te wachten, gelijk zij die verdienen. Die voor zich self, zooveel hij kan, niet zorgen wil, hoe zal die op de zorg van anderen aanspraken maken.

(N. R. C.

De dwingelandij der wet is gevaarlijker dan die der menschen omdat zij van langeren duur is en op meer hoofden te gelijk drukt.

Immers, de dwingelandij der menschen is onderhevig aan nukken even als elke menschelijke hartstogt; zij doet zich derhalve voor met tusschenpoozingen, ja somwijlen met te-rugkeeringen op voorzigtigheid gegrond. En dan, men kan haren duur berekenen en bepalen. Waar Vitellius ophoudt begint Vespasiaan.

De dwingelandij der wet, daarentegen, ontleent aan de plegtstatigheid van eenige door het gebruik gewijde vormen een aanzien van kracht en vastheid, die haar meer ontzagwekkend, en minder aan omverwerping onderhevig maakt, en hare verdwijning niet van eene bijzondere gebeurtenis, maar van eene maatschappelijke botsing doet afhangen. Louis Blanc.

ADVERTENTIEN.

Ondertrouwd:

W. MAANDAG
EN
J. J. FAGG.

Vlissingen,
4. Junij 1847.

Dienende deze tevens tot bijzondere kennisgeving aan Familie, Vrienden en Bekenden.

Bank van Leening.

VERKOOPING aan de BANK VAN LEENING, te Vlissingen, op Donderdag den 10. Junij 1847, van de openstaande Panden, verpand tot ultimo Maart 1846.

Woensdag namiddag van twee tot vier uren te zien.

---

§ § Bij *C. SCHUERWEGH*, geadmiteerd Splitter § voor de Koninklijke Nederlandsche **LOTERIJ**, zijn te bekomen Heele en Gedeelten van Loten. De trekking begint den 7. Junij 1847.

---

§ § § De ondergeteekende heeft de eer Vlissings Ingezetenen bekend te maken, dat hij zijne **BAKKERS-AFFAIRE** zal openen op Woensdag den 9. dezer, in de Vrouwestraat, Wijk F. No. 102; hij beveelt zich allervriendelijkst, belovende eene prompte en civiele bediening. Bij hem zullen ook te bekomen zijn onderscheidene **soorten van Gebak, Veersche bolletjes** enz. C. KROON.

AFVAART-UREN

VAN DE STOOMBOOT

DE STAD VLISSINGEN,

VAN VLISSINGEN OP ANTWERPEN

EN TUSSCHEN LIGGENDE PLAATSEN, ALS:

NEUZEN, HOEDEKENSKERKE, WALSOORDE, BATH en LILLO.

Junij 1847.

Van VLISSINGEN:				*Van ANTWERPEN:*			
Dingsdag	8,	's mr.	8 ure.	Woensdag	9,	's mr.	11 ure.
Zondag	13,	«	10 «	Maandag	14,	«	8 «
Dingsdag	15,	«	11 «	Woensdag	16,	«	9 «
Zondag	20,	«	6 «	Maandag	21,	«	10 «
Dingsdag	22,	«	6 «	Woensdag	23,	m.	12 «
Zondag	27,	«	9 «	Maandag	28,	«	1 «

STOOMJAGTEN,

varende in het Beurtveer tusschen de Steden

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

Junij 1847.

Van Middelburg.				Van Rotterdam.			
Woensdag	9,	's mr.	7 ure.	Woensdag	9,	m.	12 ure.
Donderdag	10,	«	8 «	Donderdag	10,	's mr.	3¾ «
Vrijdag	11,	«	9 «	Vrijdag	11,	«	3½ «
Zaturdag	12,	«	10 «	Zaturdag	12,	«	4 «
Zondag	13,	«	10 «	Zondag	13,	«	4 «
Dingsdag	15,	m.	12 «	Dingsdag	15,	«	5½ «

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 5. Junij. Sedert den 5. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Elisa, E. Owen, Belfast, Gezina Wilhelmina, R. Kerrison, Dantzich, beide tarwe; Eugénie, H. Schepens, de Karel, C. Sieberding, Haity, beide koffij en suiker; B. C. Hurte, Norrkobing, tarwe; the Jane, J. Crockatt, Liverpool, rijst.

Voor Gend bestemd:

Solid, A Morch, Scharpsberg, hout.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Isis, W. Dew, Blackray Packet, R. Kerrisson, beide ballast, Conje, Belle Alliance, F. Gaukema, ballast, Londen.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 3 1/2 ure.
Sluiting des avonds 9 «

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.